Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 29ης Μαΐου 2000

περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

(ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/2005 του Συμβουλίου της 12ης Απριλίου 2005	L 100	1	20.4.2005
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 694/2006 του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2006	L 121	1	6.5.2006
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 49 της 17.2.2007, σ. 36 (603/2005)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 2000

περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 1,

την πρωτοβουλία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(2) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί να λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά οι διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας και είναι αναγκαία η έκδοση του παρόντος κανονισμού για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο οποίος εμπίπτει στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 65 της συνθήκης.

(3) Οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων έχουν αυξανόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις και, κατά συνέπεια, η λειτουργία τους ρυθμίζεται όλο και περισσότερο από κανόνες του κοινοτικού δικαίου. Εφόσον και η αφερεγγυότητα αυτών των επιχειρήσεων επηρεάζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να υπάρξει κοινοτική νομοθετική πράξη που θα απαιτεί το συντονισμό των ληπτέων μέτρων σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη.

(4) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να μην υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική του θέση («forum shopping»).

(5) Οι στόχοι αυτοί δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς σε εθνικό επίπεδο και, επομένως, δικαιολογείται δράση σε κοινοτικό επίπεδο.

(6) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιορίζεται σε διατάξεις που διέπουν την αρμοδιότητα για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και τις δικαστικές αποφάσεις που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση αυτών των δικαστικών αποφάσεων και του εφαρμοστέου δικαίου, οι οποίες επίσης ανταποκρίνονται στην προαναφερόμενη αρχή.

([1]) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 2 Μαρτίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([2]) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

▼B

(7) Οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων ([1]), όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή ([2]).

(8) Για να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης και της επιτάχυνσης των διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, επιβάλλεται οι διατάξεις για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και το εφαρμοστέο δίκαιο στον τομέα αυτό να συμπεριληφθούν σε κοινοτική νομοθετική πράξη δεσμευτική και άμεσα εφαρμόσιμη στα κράτη μέλη.

(9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας, ανεξάρτητα από το αν ο οφειλέτης είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, έμπορος ή ιδιώτης. Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας στις οποίες εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, απαριθμούνται στα παραρτήματα. Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων που κατέχουν κεφάλαια ή κινητές αξίες τρίτων, καθώς και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι επιχειρήσεις αυτές δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, λόγω του ότι υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς και επειδή οι εθνικές αρχές ελέγχου διαθέτουν, μέχρις ενός βαθμού, ιδιαίτερα ευρείες εξουσίες παρέμβασης.

(10) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν απαιτούν την παρέμβαση δικαστικής αρχής. Η έκφραση «δικαστήριο» στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται εν ευρεία εννοία και να περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο ή φορέα που έχει εξουσία βάσει του εθνικού δικαίου να κηρύσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Προκειμένου να εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, οι διαδικασίες (περιλαμβανομένων των πράξεων και διατυπώσεων που επιτάσσει ο νόμος) δεν θα πρέπει μόνο να τηρούν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αλλά και να είναι επίσημα αναγνωρισμένες και εκτελεστές στο κράτος μέλος έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας και θα πρέπει να είναι συλλογικές διαδικασίες αφερεγγυότητας οι οποίες συνεπάγονται τη μερική ή ολική πτωχευτική απαλλοτρίωση του οφειλέτη και τον διορισμό συνδίκου.

(11) Ο παρών κανονισμός παραδέχεται το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών που υπάρχουν όσον αφορά το ουσιαστικό δίκαιο, δεν είναι πρακτικό να καθιερωθεί μια ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής για ολόκληρη την Κοινότητα. Για το λόγο αυτό, η άνευ εξαιρέσεων εφαρμογή του δικαίου του κράτους έναρξης της διαδικασίας θα οδηγούσε συχνά σε δυσκολίες. Αυτό ισχύει ιδίως για τα δικαιώματα ασφαλείας, τα οποία διαφέρουν σημαντικά στα κράτη μέλη. Τα προνόμια που διαθέτουν ορισμένοι πιστωτές στη διαδικασία αφερεγγυότητας είναι επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, πολύ διαφορετικά. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή με δύο τρόπους: προβλέπει, αφενός, ότι θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα σημαντικών δικαιωμάτων και νομικών καταστάσεων (π.χ. εμπράγματα δικαιώματα και συμβάσεις εργασίας) και, αφετέρου, ότι παράλληλα με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής, θα πρέπει να επι-

([1]) ΕΕ L 299 της 31.12.1972, σ. 32.
([2]) ΕΕ L 204 της 2.8.1975, σ. 28.
ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1.
ΕΕ L 388 της 31.12.1982, σ. 1.
ΕΕ L 285 της 3.10.1989, σ. 1.
ΕΕ C 15 της 15.1.1997, σ. 1.

▼B

τρέπεται και η εφαρμογή εθνικών διαδικασιών που αφορούν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος έναρξης.

(12) Ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίζει στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη. Η διαδικασία αυτή είναι γενικής εφαρμογής και αποσκοπεί στο να συμπεριλάβει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Προκειμένου να προστατευθούν να διάφορα συμφέροντα, ο παρών κανονισμός επιτρέπει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εκ παραλλήλου με τη διεξαγωγή της κύριας διαδικασίας. Η δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί να αρχίσει στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Τα αποτελέσματα της δευτερεύουσας διαδικασίας περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η ύπαρξη υποχρεωτικών κανόνων συντονισμού με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας εγγυάται την ενιαία αντιμετώπιση στην Κοινότητα.

(13) Το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» θα πρέπει να αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι τόπος αναγνωρίσιμος από τους τρίτους.

(14) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε διαδικασίες στις οποίες το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη βρίσκεται στην Κοινότητα.

(15) Οι κανόνες αρμοδιότητας που περιέχονται στον παρόντα κανονισμό καθορίζουν μόνο τη διεθνή αρμοδιότητα, δηλαδή προσδιορίζουν το κράτος μέλος ενώπιον των δικαστηρίων του οποίου μπορεί να αρχίσει μια διαδικασία αφερεγγυότητας. Η τοπική αρμοδιότητα εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.

(16) Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά και συντηρητικά μέτρα από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας. Τα ασφαλιστικά μέτρα που επιβάλλονται τόσο πριν από όσο και μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητάς της. Στη συνάρτηση αυτή, ο παρών κανονισμός προβλέπει διάφορες σχετικές δυνατότητες: αφενός, το αρμόδιο για την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά συντηρητικά μέτρα και για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφος άλλων κρατών μελών· αφετέρου, ο προσωρινός σύνδικος που ορίστηκε πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη, να ζητήσει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

(17) Πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης μπορεί να ζητηθεί μόνον από τους τοπικούς πιστωτές και τους πιστωτές της τοπικής εγκατάστασης του οφειλέτη, ή στις περιπτώσεις που η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει το κέντρο των συμφερόντων του ο οφειλέτης δεν επιτρέπει την έναρξη κύριας διαδικασίας. Στόχος αυτού του περιορισμού είναι να ζητείται μόνον όταν είναι απολύτως αναγκαία η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας πριν από την κύρια διαδικασία. Εάν κινηθεί η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας, η τοπική διαδικασία καθίσταται δευτερεύουσα.

(18) Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαίωμα να ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης, δεν περιορίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο νομιμοποιούμενο από

▼B

την εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(19) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας είναι δυνατόν να εξυπηρετήσει διάφορους σκοπούς πέραν της προστασίας τοπικών συμφερόντων. Ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις όπου τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη είναι τόσο περίπλοκα, ώστε να μην είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν ως σύνολο, ή όταν οι διαφορές των νομικών συστημάτων είναι τόσο σημαντικές που να δημιουργούνται δυσκολίες από την επέκταση των συνεπειών της νομοθεσίας του κράτους έναρξης στα άλλα κράτη όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Για το λόγο αυτό, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εφόσον το απαιτεί η αποτελεσματική διοίκηση των περιουσιακών στοιχείων.

(20) Οι κύριες διαδικασίες και οι δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν μπορούν να συμβάλλουν στην αποτελεσματική εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων παρά μόνον εάν οι παράλληλες αυτές διαδικασίες είναι συντονισμένες. Βασική προϋπόθεση για το σκοπό αυτό είναι να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων συνδίκων, ιδίως με την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών. Για να εξασφαλιστεί ο δεσπόζων ρόλος της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο σύνδικος της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να διαθέτει διάφορες δυνατότητες παρέμβασης στις δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να μπορεί, παραδείγματος χάριν, να προτείνει ένα πρόγραμμα εξυγίανσης ή έναν πτωχευτικό συμβιβασμό, ή να ζητήσει την αναστολή της εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

(21) Κάθε πιστωτής, όπου και αν κατοικεί στην Κοινότητα, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναγγείλει τις απαιτήσεις του σε κάθε διαδικασία αφερεγγυότητας που διεξάγεται στην Κοινότητα και αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Αυτό θα πρέπει να ισχύει επίσης για τις φορολογικές αρχές και για τους οργανισμούς κοινωνικών ασφαλίσεων. Ωστόσο, προκειμένου να υπάρχει ισότητα μεταχείρισης των πιστωτών, πρέπει να συντονίζεται η κατανομή του προϊόντος της εκκαθάρισης. Ο κάθε πιστωτής θα πρέπει μεν να μπορεί να διατηρεί ό,τι του εκδικάζεται στα πλαίσια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεν θα πρέπει όμως να μπορεί να συμμετέχει στην κατανομή περιουσιακών στοιχείων σε άλλη διαδικασία, εάν δεν έχουν λάβει οι άλλοι πιστωτές της ίδιας σειράς ένα ανάλογο ποσοστιαίο μερίδιο.

(22) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την άμεση αναγνώριση των αποφάσεων που αφορούν την έναρξη, διεξαγωγή και περάτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, καθώς και των αποφάσεων που συνδέονται άμεσα με αυτές τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η αυτόματη αναγνώριση θα πρέπει να συνεπάγεται, κατά συνέπεια, την επέκταση σε άλλα κράτη μέλη των επιπτώσεων της διαδικασίας αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έναρξής της. Η αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Για το σκοπό αυτό, οι λόγοι μη αναγνώρισης θα πρέπει να περιορίζονται στους απολύτως αναγκαίους. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, θα πρέπει να επιλύεται η σύγκρουση που προκύπτει στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές δύο κρατών μελών θεωρούν ότι είναι αρμόδιες για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη η απόφαση του δικαστηρίου που προβαίνει πρώτο στην έναρξη διαδικασίας, χωρίς να έχουν τα άλλα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν την απόφαση αυτή σε έλεγχο.

▼B

(23) Ο παρών κανονισμός, στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, θα πρέπει να καθορίζει ενιαίους κανόνες για τη σύγκρουση των νομοθεσιών οι οποίοι να αντικαθιστούν, στα πλαίσια του πεδίου εφαρμογής τους, τις εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Εκτός εάν υπάρχει αντίθετη διάταξη, θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας («lex concursus»). Ο κανόνας αυτός για τη σύγκρουση των νομοθεσιών θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στην κύρια διαδικασία όσο και στις τοπικές διαδικασίες. Ο lex concursus καθορίζει όλα τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τόσο τα διαδικαστικά όσο και τα ουσιαστικά, επί των ενεχόμενων προσώπων και έννομων σχέσεων. Ο κανόνας αυτός διέπει όλους τους όρους έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(24) Η αυτόματη αναγνώριση μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας στην οποία εφαρμόζεται κανονικά το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τους κανόνες δυνάμει των οποίων διεξάγονται κανονικά οι συναλλαγές στα άλλα κράτη μέλη. Για να προστατευθούν οι έννομες προσδοκίες και η ασφάλεια των συναλλαγών στα άλλα κράτη μέλη εκτός αυτού της έναρξης της διαδικασίας, θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα.

(25) Είναι ιδιαίτερα αναγκαίο να προβλεφθούν για τα εμπράγματα δικαιώματα ειδικές συνδετικές έννοιες που θα παρεκκλίνουν από τη νομοθεσία του κράτους έναρξης, δεδομένου ότι τα δικαιώματα αυτά ενέχουν σημαντικό ρόλο στη χορήγηση πιστώσεων. Η αιτιολόγηση, η ισχύς και η εμβέλεια ενός τέτοιου εμπράγματου δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζονται κανονικά δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος. Ο κάτοχος του εμπράγματου δικαιώματος θα πρέπει, επομένως, να μπορεί να αξιώσει περαιτέρω το διαχωρισμό της εγγύησης από τα περιουσιακά στοιχεία, ή τον ξεχωριστό διακανονισμό της. Εάν, επί των περιουσιακών στοιχείων, υφίστανται εμπράγματα δικαιώματα δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος σε ένα κράτος μέλος, αλλά η κύρια διαδικασία διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας από το αρμόδιο για τα εμπράγματα δικαιώματα δικαστήριο, εάν ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση στο κράτος αυτό. Εάν δεν κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία, το πλεόνασμα της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από εμπράγματα δικαιώματα πρέπει να καταβληθεί στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας.

(26) Εάν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έναρξης, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός, ο πιστωτής θα πρέπει να έχει, ωστόσο, δικαίωμα συμψηφισμού, εφόσον αυτός προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη. Ο συμψηφισμός καθίσταται με τον τρόπο αυτό εγγύηση που διέπεται από νομοθεσία την οποία μπορεί να επικαλεσθεί ο πιστωτής τη στιγμή της γένεσης της οφειλής.

(27) Υπάρχει επίσης ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας των συστημάτων πληρωμών και των χρηματαγορών. Αυτό ισχύει για τους συμψηφισμούς και τις εκκαθαρίσεις που προβλέπονται σε αυτά τα συστήματα, καθώς και στην εκχώρηση τίτλων και στις ασφάλειες που έχουν συσταθεί για τις συναλλαγές αυτές, σύμφωνα ιδίως με τις διατάξεις της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιόγραφων [1]. Μόνο το δίκαιο που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο σύστημα ή στη συγκεκριμένη αγορά θα πρέπει να εφαρμόζεται στις συναλλαγές αυτές. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στο να αποφευχθεί οποιαδήποτε τροπο-

[1] ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

▼B

ποίηση των μηχανισμών διακανονισμού και εκκαθάρισης των συναλλαγών που προβλέπονται στα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού ή στις επίσημες χρηματαγορές, σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός των μερών της συναλλαγής. Η οδηγία 98/26/ΕΚ περιέχει ιδιαίτερες διατάξεις που θα πρέπει να υπερισχύουν των γενικών κανόνων του παρόντος κανονισμού.

(28) Για τους σκοπούς της προστασίας των εργαζομένων και των σχέσεων εργασίας, οι επιπτώσεις της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη συνέχιση ή στη διακοπή των σχέσεων εργασίας και στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του κάθε μέρους που απορρέουν από τις σχέσεις αυτές, πρέπει να καθορίζονται από το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση δυνάμει των γενικών κανόνων σύγκρουσης των νομοθεσιών. Άλλα ζητήματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως π.χ. το αν οι απαιτήσεις των εργαζομένων είναι εγγυημένες με κάποιο προνόμιο και ποια είναι η ενδεχόμενη σειρά του προνομίου αυτού, θα πρέπει να επιλύονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έναρξης.

(29) Προς το συμφέρον των συναλλαγών, θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του συνδίκου, να δημοσιεύεται στα άλλα κράτη μέλη το βασικό περιεχόμενο της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας. Στην περίπτωση που υπάρχει εγκατάσταση στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, μπορεί να προβλέπεται η υποχρεωτική δημοσίευση. Και στις δύο περιπτώσεις, η δημοσίευση δεν θα πρέπει να αποτελεί, ωστόσο, προϋπόθεση για την αναγνώριση της διαδικασίας που διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος.

(30) Σε ορισμένες περιπτώσεις, κάποια από τα ενεχόμενα πρόσωπα ενδέχεται να μην έχουν ενημερωθεί για την έναρξη της διαδικασίας και να ενεργούν καλή τη πίστει κατά τρόπο αντίθετο προς αυτόν που επιβάλλουν οι νέες περιστάσεις. Προκειμένου να προστατευτούν τα πρόσωπα αυτά, τα οποία, αγνοώντας την έναρξη διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, εκπληρούν μια παροχή προς όφελος του οφειλέτη ενώ θα έπρεπε να εκτελεστεί προς όφελος του συνδίκου της διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να προβλέπεται ο απελευθερωτικός χαρακτήρας αυτής της εκτέλεσης της πληρωμής.

(31) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει παραρτήματα που αφορούν την οργάνωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Δεδομένου ότι τα παραρτήματα αυτά αφορούν αποκλειστικά τη νομοθεσία των κρατών μελών, υπάρχουν ειδικοί και βάσιμοι λόγοι, ώστε το Συμβούλιο να επιφυλαχθεί του δικαιώματός του να τροποποιεί τα παραρτήματα αυτά, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν τροποποιήσεις του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών.

(32) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(33) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για όλες τις συλλογικές διαδικασίες οι οποίες προϋποθέτουν την αφερεγγυότητα του οφειλέτη, συνεπάγονται τη μερική ή ολική πτωχευτική του απαλλοτρίωση και το διορισμό συνδίκου.

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τα πιστωτικά ιδρύματα, τις επιχειρήσεις επενδύσεων τις παρέχουσες υπηρεσίες που συνεπάγονται κατοχή κεφαλαίων ή κινητών αξιών τρίτων, καθώς και τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

α) ως «διαδικασίες αφερεγγυότητας», νοούνται οι συλλογικές διαδικασίες οι εμπίπτουσες στο άρθρο 1 παράγραφος 1, και απαριθμούμενες στο παράρτημα Α·

β) ως «σύνδικος», νοείται κάθε πρόσωπο ή όργανο αρμόδιο να διοικεί ή να εκκαθαρίζει την πτωχευτική περιουσία ή να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη. Τα εν λόγω πρόσωπα ή όργανα απαριθμούνται στο παράρτημα Γ·

γ) ως «διαδικασία εκκαθάρισης», νοείται μια διαδικασία αφερεγγυότητας, κατά την έννοια του στοιχείου α), η οποία οδηγεί στην εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, περιλαμβάνει δε και τη διαδικασία που περατώνεται με τον πτωχευτικό συμβιβασμό ή άλλα μέτρα που τερματίζουν την αφερεγγυότητα του οφειλέτη, καθώς και τον τερματισμό λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού. Οι διαδικασίες αυτές απαριθμούνται στο παράρτημα Β·

δ) ως «δικαστήριο», νοείται δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή κράτους μέλους νομιμοποιούμενη να κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή να λαμβάνει αποφάσεις κατά τη διάρκειά της·

ε) ως «απόφαση», περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή περί διορισμού συνδίκου, νοείται η απόφαση δικαστηρίου νομιμοποιούμενου να κηρύσσει την έναρξη τέτοιας διαδικασίας ή να διορίζει σύνδικο·

στ) ως «χρόνος ενάρξεως της διαδικασίας», νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η περί ενάρξεως απόφαση, είτε υπόκειται σε ένδικα μέσα είτε όχι·

ζ) ως «κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο», νοείται:

— αν πρόκειται για πράγμα, το κράτος μέλος στο οποίο όντως ευρίσκεται το πράγμα,

— αν πρόκειται για πράγμα ή δικαίωμα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο βιβλίο, το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο,

— αν πρόκειται για απαίτηση, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου οφειλέτη, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·

▼B

η) ως «εγκατάσταση», νοείται ο τόπος όπου ο οφειλέτης ασκεί οιαδήποτε μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα, στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα αλλά και περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 3

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη. Για τις εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κυρίων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.

2. Όταν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη ευρίσκεται σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους είναι αρμόδια για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατ' αυτού, μόνον εάν έχει εκεί εγκατάσταση. Η διαδικασία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

3. Όταν αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, τυχόν μεταγενέστερες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αρχίζουν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2, είναι δευτερεύουσες, και συνιστούν υποχρεωτικώς διαδικασίες εκκαθάρισης.

4. Τοπική διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει της παραγράφου 2 χωρεί πριν από την έναρξη μιας κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, μόνον:

α) όταν είναι αδύνατο να αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την παράγραφο 1 ως εκ των προϋποθέσεων που θέτει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη,

ή

β) όταν την έναρξη της τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας ζητάει πιστωτής του οποίου η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η έδρα ευρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η συγκεκριμένη εγκατάσταση, ή πιστωτής του οποίου η απαίτηση εγεννήθη κατά την εκμετάλλευση της εγκατάστασης αυτής.

Άρθρο 4

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Εάν ο παρών κανονισμός δεν ορίζει άλλως, δίκαιο εφαρμοστέο στη διαδικασία αφερεγγυότητας και στα αποτελέσματά της είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας, κατωτέρω καλουμένου «κράτος έναρξης».

2. Το δίκαιο του κράτους έναρξης ρυθμίζει τις προϋποθέσεις έναρξης, τη διεξαγωγή και την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Βάσει του δικαίου αυτού, ορίζονται συγκεκριμένα:

α) οι οφειλέτες που, ως εκ της ιδιότητάς τους, έχουν πτωχευτική ικανότητα·

β) η πτωχευτική και η μεταπτωχευτική περιουσία·

γ) οι εξουσίες του οφειλέτη και οι εξουσίες του συνδίκου·

δ) οι προϋποθέσεις συμψηφισμού·

ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενο μέρος·

▼B

στ) τα αποτελέσματα της διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών, εκτός αν υφίσταται εκκρεμοδικία·

ζ) οι πτωχευτικές και οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις·

η) οι κανόνες αναγγελίας, εξέλεγξης και τελικής επαλήθευσης των πιστώσεων·

θ) οι κανόνες διανομής του προϊόντος της ρευστοποιήσεως των περιουσιακών στοιχείων, η κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών οι οποίοι ικανοποιήθηκαν εν μέρει μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, βάσει εμπραγμάτου δικαιώματος ή διά συμψηφισμού·

ι) οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περατώσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού·

ια) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ιβ) ο καταλογισμός των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ιγ) οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών.

Άρθρο 5

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί πραγμάτων ή ασωμάτων αντικειμένων, κινητών ή ακινήτων (τόσο συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων όσο και περιουσιών, ως συνόλου που κατά καιρούς αλλάζει), ανηκόντων στον οφειλέτη και ευρισκόμενων σε άλλο κράτος μέλος κατά την έναρξη της διαδικασίας.

2. Εμπράγματα δικαιώματα κατά την έννοια της παραγράφου 1 είναι:

α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης περιουσιακού στοιχείου και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενεχύρου ή υποθήκης·

β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και δη το δικαίωμα το οποίο είναι ασφαλισμένο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση της απαιτήσεως αυτής·

γ) το δικαίωμα διεκδίκησης του περιουσιακού στοιχείου εις χείρας οιουδήποτε κατέχοντος ή καρπουμένου αντίθετα προς την επιθυμία του δικαιούχου ή/και επιστροφής του στον διεκδικούντα·

δ) το εμπράγματο δικαίωμα καρπώσεως περιουσιακού στοιχείου.

3. Εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, διά του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτου δικαιώματος, κατά την έννοια της παραγράφου 1.

4. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατ' άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας ή ακυρώσεως ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 6

Συμψηφισμός

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει το δικαίωμα του πιστωτή να προτείνει συμψηφισμό απαιτήσεώς του προς την αντί-

▼B

στοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον ο εν λόγω συμψηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις αγωγές για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 7

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του αγοραστή περιουσιακού στοιχείου δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από επιφύλαξη κυριότητας, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

2. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του πωλητή περιουσιακού στοιχείου, μετά την παράδοση του περιουσιακού στοιχείου, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλήσεως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις αγωγές για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 8

Σύμβαση με αντικείμενο ακίνητο

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως παρεχούσης δικαίωμα κτήσεως και καρπώσεως ακινήτου, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο.

Άρθρο 9

Συστήματα πληρωμής και χρηματαγορές

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5, τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον το εν λόγω σύστημα ή την αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την έγερση αγωγής για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού πληρωμών ή συναλλαγών, βάσει του δικαίου το οποίο διέπει το συγκεκριμένο σύστημα πληρωμών ή τη χρηματαγορά.

Άρθρο 10

Σύμβαση εργασίας

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως εργασίας και επί της σχέσεως εργασίας, διέπονται αποκλειστικώς από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον τη σύμβαση εργασίας.

▼B

Άρθρο 11

Αποτελέσματα επί των δικαιωμάτων που υπόκεινται σε καταχώριση

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας τα σχετικά με δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, τα οποία χρήζουν καταχωρίσεως σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 12

Κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και κοινοτικό σήμα

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα κοινοτικό σήμα, ένα κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή κάθε ανάλογο δικαίωμα προβλεπόμενο εκ του κοινοτικού δικαίου, δύνανται να περιληφθούν μόνο σε διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 13

Επιβλαβείς πράξεις

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) δεν ισχύει, εάν αυτός ο οποίος επωφελήθη δικαιοπραξίας επιβλαβούς για το σύνολο των πιστωτών προσκομίσει απόδειξη ότι:

— η δικαιοπραξία αυτή διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος έναρξης και ότι

— το δίκαιο αυτό δεν παρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής.

Άρθρο 14

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Εάν ο οφειλέτης, με δικαιοπραξία συναφθείσα μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, διαθέσει εξ επαχθούς αιτίας:

— ακίνητο, ή

— πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο, ή

— κινητές αξίες, των οποίων προϋπόθεση ύπαρξης είναι η εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο προβλεπόμενο εκ του νόμου,

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 15

Αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμών δικών

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δίκης με αντικείμενο πράγμα ή δικαίωμα της πτωχευτικής περιουσίας, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υφίσταται η εκκρεμοδικία.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 16

Βασική αρχή

1. Η κήρυξη της έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας από τα κατ' άρθρο 3 αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους, αναγνωρίζεται στο έδαφος όλων των άλλων κρατών μελών μόλις αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της στο κράτος έναρξης.

Ο κανόνας αυτός ισχύει επίσης και αν, ως εκ της ιδιότητας του οφειλέτη, είναι αδύνατη στα υπόλοιπα κράτη μέλη η κατ' αυτού έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η τελευταία αυτή διαδικασία είναι δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την έννοια του κεφαλαίου III.

Άρθρο 17

Αποτελέσματα της αναγνώρισης

1. Η απόφαση έναρξης διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 παράγει άνευ ετέρου σε κάθε άλλο κράτος μέλος τα αποτελέσματα που ορίζει το δίκαιο του κράτους έναρξης, εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει άλλως και ενόσω δεν έχει κινηθεί σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος καμία άλλη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεν αμφισβητούνται στα άλλα κράτη μέλη. Τυχόν περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών και δη αναστολή πληρωμών ή άφεση χρέους, καθόσον αφορά περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, αντιτάσσονται μόνον στους συγκατατεθέντες πιστωτές.

Άρθρο 18

Εξουσίες του συνδίκου

1. Ο σύνδικος ο οριζόμενος από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 δικαιούται να ασκεί εντός άλλου κράτους μέλους όλες τις εξουσίες που του απονέμει το δίκαιο του κράτους ενάρξεως, εφόσον δεν έχει κηρυχθεί σ' αυτό η έναρξη άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δεν έχει ληφθεί άλλο αντίθετο ασφαλιστικό μέτρο λόγω υποβολής αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας στο εν λόγω άλλο κράτος. Δικαιούται μεταξύ άλλων, και επιφυλασσομένων των άρθρων 5 και 7, να μεταφέρει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εκτός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται.

2. Ο σύνδικος ο διορισθείς από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 δικαιούται, εντός των άλλων κρατών μελών, να επικαλείται δικαστικώς ή εξωδίκως, το γεγονός ότι, μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, κινητά περιουσιακά στοιχεία μεταφέρθηκαν από το κράτος έναρξης στο συγκεκριμένο άλλο κράτος μέλος. Δικαιούται επίσης να ασκεί αγωγές πτωχευτικής ανάκλησης προς όφελος των πιστωτών.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του, ο σύνδικος τηρεί το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ενεργήσει, και δη τις διαδικασίες ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Οι εξουσίες του συνδίκου δεν περιλαμβάνουν δικαίωμα χρήσης μέσων καταναγκασμού ούτε δικαίωμα αποφάσεως επί νομικής διαδικασίας ή διαφοράς.

▼B

Άρθρο 19

Απόδειξη του διορισμού του συνδίκου

Ο διορισμός του συνδίκου αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου της απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση του αρμόδιου δικαστηρίου.

Το κράτος μέλος στο οποίο ο σύνδικος προτίθεται να ενεργήσει δικαιούται να του ζητήσει μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του. Άλλη νομιμοποίηση ή ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται.

Άρθρο 20

Απόδοση και καταλογισμός

1. Ο πιστωτής ο οποίος, μετά την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ικανοποίησε καθ' οιονδήποτε τρόπο, και δη μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως, εν όλω ή εν μέρει την απαίτησή του με περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αποδώσει ότι έλαβε στο σύνδικο, επιφυλασσομένων των άρθρων 5 και 7.

2. Προς εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των πιστωτών, ο πιστωτής ο οποίος, στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, ικανοποίησε μέρος της απαίτησής του, δεν συμμετέχει στις διανομές τις πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας μέχρις ότου οι πιστωτές της αυτής τάξεως ή κατηγορίας λάβουν ισοδύναμο μέρος στο πλαίσιο της άλλης διαδικασίας.

Άρθρο 21

Δημοσιότητα

1. Το ουσιαστικό περιεχόμενο της αποφάσεως περί ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας και της τυχόν αποφάσεως διορισμού συνδίκου δημοσιεύονται, κατ' αίτηση του συνδίκου, σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις ισχύουσες στο καθένα διατυπώσεις δημοσιότητας. Στη δημοσίευση αναφέρεται επίσης το όνομα του διορισθέντος συνδίκου και διευκρινίζεται εάν ο εφαρμοσθείς κανόνας αρμοδιότητας είναι ο κανόνας του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Ωστόσο, η υποχρεωτική δημοσίευση δύναται να επιβληθεί από κάθε κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή, ο σύνδικος ή κάθε αρμόδια προς τούτο αρχή του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, λαμβάνει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλίσει τη δημοσίευση αυτή.

Άρθρο 22

Εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο

1. Η απόφαση περί ενάρξεως διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 καταχωρίζεται, κατ' αίτηση του συνδίκου, στα βιβλία μεταγραφών, στα μητρώα των εμπόρων και σε οιοδήποτε άλλο δημόσιο βιβλίο τηρούμενο στα άλλα κράτη μέλη.

2. Πάντως, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει την υποχρεωτική εγγραφή. Στην περίπτωση αυτή, ο σύνδικος ή άλλη προς τούτο εξουσιοδοτημένη αρχή στο κράτος μέλος στο οποίο άρχισε η διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1, πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την εγγραφή αυτή.

▼B

Άρθρο 23

Έξοδα

Τα έξοδα των βάσει των άρθρων 21 και 22 δημοσιεύσεων και καταχωρίσεων θεωρούνται έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 24

Παροχή υπέρ του οφειλέτη

1. Ο προβαίνων εντός κράτους μέλους σε εκπλήρωση παροχής προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία άρχισε σε άλλο κράτος μέλος, ενώ θα έπρεπε να εκτελεσθεί προς όφελος του συνδίκου της διαδικασίας αυτής, ελευθερώνεται, εάν αγνοούσε την έναρξη της διαδικασίας.

2. Μέχρις αποδείξεως του εναντίου, η άγνοια της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας τεκμαίρεται, εφόσον η εκπλήρωση της παροχής έλαβε χώρα πριν από τις κατ' άρθρο 21 διατυπώσεις δημοσιότητας. Εάν η εκπλήρωση της παροχής έλαβε χώρα μετά τις διατυπώσεις αυτές, τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι ο εκπληρώσας τελούσε εν γνώσει της έναρξης της διαδικασίας.

Άρθρο 25

Αναγνώριση και εκτελεστό άλλων αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί ενάρξεως της διαδικασίας αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16, καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως 51, εξαιρέσει του άρθρου 34 παράγραφος 2, της σύμβασης των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν, και αν ακόμη εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται μετά από την αίτηση έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1, διέπονται από τη σύμβαση της παραγράφου 1, εφόσον τυγχάνει εφαρμογής.

3. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται σε αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας σύμφωνα με την παράγραφο 1, εάν τυχόν συνεπάγεται περιορισμό της ατομικής ελευθερίας ή του ταχυδρομικού απορρήτου.

Άρθρο 26 **(1)**

Δημόσια τάξη

Οιοδήποτε κράτος μέλος δικαιούται να αρνηθεί την αναγνώριση διαδικασίας αφερεγγυότητας που άρχισε σε άλλο κράτος μέλος ή την εκτέλεση απόφασης ληφθείσας στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, εάν η ανα-

(1) Λαμβάνεται υπό σημείωση η δήλωση της Πορτογαλίας σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 26 και 27 (ΕΕ C 183 της 30.6.2000, σ. 1).

▼B

γνώριση ή η εκτέλεση πρόκειται να παράγει αποτελέσματα προδήλως αντίθετα προς τη δημόσια τάξη αυτού, και δη τις θεμελιώδεις αρχές και τα δικαιώματα ή ελευθερίες του ατόμου που κατοχυρώνονται συνταγματικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 27

Έναρξη διαδικασίας

Η έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωριζόμενη σε άλλο κράτος μέλος (κύρια διαδικασία), καθιστά δυνατή την έναρξη, στο δεύτερο κράτος μέλος, τα δικαστήρια του οποίου έχουν αρμοδιότητα βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, χωρίς να εξετάζεται η αφερεγγυότητα ή μη του οφειλέτη και στο κράτος αυτό. Η διαδικασία αυτή είναι μία των διαδικασιών του παραρτήματος Β, παράγει δε αποτελέσματα μόνο επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη των ευρισκόμενων σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 28

Εφαρμοστέο δίκαιο

Τη δευτερεύουσα διαδικασία διέπει το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία, εκτός αν άλλως ορίζει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 29

Ενεργητική νομιμοποίηση

Την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας δικαιούται να ζητήσει:

α) ο σύνδικος κύριας διαδικασίας·

β) το πρόσωπο ή η αρχή που νομιμοποιείται να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 30

Προκαταβολή εξόδων και δαπανών

Όταν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας απαιτεί να έχει ο οφειλέτης ενεργητικό επαρκές για την ολική ή μερική κάλυψη των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας, το επιληφθέν της αιτήσεως δικαστήριο δικαιούται να επιβάλει στον αιτούντα προκαταβολή εξόδων ή σύσταση ανάλογης εγγύησης.

Άρθρο 31

Καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης

1. Επιφυλασσομένων των κανόνων περιορισμού της ανακοίνωσης πληροφοριών, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας και οι σύνδικοι των δευτερευουσών διαδικασιών υπέχουν υποχρέωση αμοιβαίας ενημέρωσης. Ανακοινώνουν αμελλητί κάθε πληροφορία η οποία είναι δυνατόν να αποβεί χρήσιμη στην άλλη διαδικασία, όπως την πορεία της αναγ-

▼B

γελίας και εξέλεγξης των απαιτήσεων και όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στην περάτωση της διαδικασίας.

2. Επιφυλασσομένων των κανόνων που ισχύουν για εκάστη διαδικασία, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας και οι σύνδικοι των δευτερευουσών διαδικασιών υποχρεούνται να συνεργάζονται.

3. Ο σύνδικος δευτερεύουσας διαδικασίας οφείλει να παρέχει εγκαίρως στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας τη δυνατότητα να υποβάλει προτάσεις σχετικά με την εκκαθάριση ή άλλη χρήση του ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 32

Άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών

1. Ο πιστωτής δικαιούται να αναγγείλει την απαίτησή του στην κύρια ή σε οιαδήποτε δευτερεύουσα διαδικασία.

2. Οι σύνδικοι της κυρίας και των δευτερευουσών διαδικασιών αναγγέλλουν στις άλλες διαδικασίες τις απαιτήσεις οι οποίες έχουν αναγγελθεί στη διαδικασία για την οποία διορίστηκαν αντιστοίχως σύνδικοι, εφόσον η αναγγελία είναι επωφελής για τους πιστωτές της διαδικασίας που εκπροσωπούν, και επιφυλασσομένου του δικαιώματος του κάθε πιστωτή να αντιταχθεί στην αναγγελία ή να την αποσύρει, εφόσον το εφαρμοστέο δίκαιο το επιτρέπει.

3. Οι σύνδικοι κύριας ή δευτερεύουσας διαδικασίας δικαιούνται να συμμετέχουν ως πιστωτές σε άλλη διαδικασία, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας μέρος στη συνέλευση των πιστωτών.

Άρθρο 33

Αναστολή της εκκαθάρισης

1. Το δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει την εκκαθάριση κατόπιν αιτήσεως του συνδίκου της κύριας διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο δικαιούται να ζητήσει από τον σύνδικο της κύριας διαδικασίας τη λήψη παντός πρόσφορου μέτρου προστασίας των συμφερόντων των πιστωτών της δευτερεύουσας διαδικασίας και ορισμένων ομάδων πιστωτών. Η αίτηση του συνδίκου της κυρίας διαδικασίας απορρίπτεται μόνον εάν προδήλως δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πιστωτών της κύριας διαδικασίας. Η αναστολή της εκκαθάρισης διατάσσεται για τρεις μήνες το πολύ, είναι δε δυνατή η παράταση ή η ανανέωσή της για ίσο χρονικό διάστημα.

2. Το δικαστήριο της παραγράφου 1 τερματίζει την αναστολή της εκκαθάρισης:

— αιτήσει του συνδίκου της κύριας διαδικασίας,

— αυτεπαγγέλτως, εάν το ζητήσει πιστωτής ή ο σύνδικος της δευτερεύουσας διαδικασίας, εφόσον την αναστολή δεν δικαιολογεί πλέον ιδίως το συμφέρον των πιστωτών της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 34

Μέτρα περάτωσης της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Εάν το δίκαιο που διέπει τη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας επιτρέπει την περάτωσή της χωρίς εκκαθάριση αλλά μέσω σχεδίου εξυγίανσης ή πτωχευτικού συμβιβασμού ή άλλου ανάλογου μέτρου, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας νομιμοποιείται να προτείνει σχετικό μέτρο.

▼B

Η κατ' αυτόν τον τρόπο περάτωση της δευτερεύουσας διαδικασίας βάσει μέτρου αναφερομένου στο πρώτο εδάφιο, καθίσταται οριστική μόνον κατόπιν συμφωνίας του συνδίκου της κύριας διαδικασίας ή, αν ο σύνδικος δεν συμφωνεί, εφόσον το προταθέν μέτρο δεν θίγει οικονομικώς τους πιστωτές της κύριας διαδικασίας.

2. Περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών, όπως αναστολή πληρωμής ή άφεση χρέους, απορρέοντες από μέτρο προταθέν σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε δευτερεύουσα διαδικασία, δεν παράγουν αποτελέσματα επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας, εκτός εάν συγκατατεθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές.

3. Διαρκούσης της κατ' άρθρο 33 αναστολής της εκκαθάρισης, μόνον ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας, ή ο οφειλέτης με τη συγκατάθεση του συνδίκου, δικαιούται να προτείνει μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας. Άλλη πρόταση λήψεως τέτοιου μέτρου δεν υποβάλλεται σε ψηφοφορία ούτε εγκρίνεται.

Άρθρο 35

Υπόλοιπο ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας

Εάν, με την εκκαθάριση του ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας, ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις που έγιναν δεκτές κατ' αυτήν, ο σύνδικος της εν λόγω διαδικασίας μεταβιβάζει αμελλητί το υπόλοιπο του ενεργητικού στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 36

Μεταγενέστερη έναρξη της κύριας διαδικασίας

Όταν αρχίζει διαδικασία αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ενώ έχει ήδη αρχίσει, σε άλλο κράτος μέλος, διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2, η προγενέστερη διαδικασία διέπεται από τα άρθρα 31 έως 35, εφόσον η εξέλιξή της επιτρέπει την εφαρμογή αυτών των άρθρων.

Άρθρο 37 **(1)**

Μετατροπή της προγενέστερης διαδικασίας

Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας, εφόσον αποδεικνύεται ότι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των πιστωτών της κυρίας διαδικασίας, δικαιούται να ζητήσει τη μετατροπή μιας προγενέστερης διαδικασίας του παραρτήματος Α κινηθείσας σε άλλο κράτος μέλος, σε διαδικασία εκκαθάρισης.

Το κατ' άρθρο 3 παράγραφος 2 αρμόδιο δικαστήριο διατάσσει τη μετατροπή σε μία από τις διαδικασίες του παραρτήματος Β.

Άρθρο 38

Ασφαλιστικά μέτρα

Ο προσωρινός σύνδικος ο διοριζόμενος από δικαστήριο κράτους μέλους αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1, με σκοπό τη συντήρηση της περιουσίας του οφειλέτη, νομιμοποιείται να ζητήσει, για το διάστημα από την κατάθεση της αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης, τη λήψη οιουδήποτε μέτρου συντήρησης και προστασίας της περιουσίας του οφειλέτη

(1) Λαμβάνεται υπό σημείωση η δήλωση της Πορτογαλίας σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 26 και 37 (ΕΕ C 183 της 30.6.2000, σ. 1).

▼B

που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, κατά το δίκαιο του κράτους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Άρθρο 39

Δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεων

Οι πιστωτές οι έχοντες συνήθη διαμονή ή κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος έναρξης, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών αρχών και των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών, δικαιούνται να αναγγέλλουν εγγράφως τις απαιτήσεις τους, στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Άρθρο 40

Υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σε κράτος μέλος, το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους αυτού ή ο σύνδικος που έχει διορισθεί απ' το δικαστήριο αυτό, ενημερώνει αμελλητί τους πιστωτές που είναι γνωστοί και έχουν στα άλλα κράτη μέλη τη συνήθη διαμονή τους, κατοικία ή έδρα.

2. Η ενημέρωση αυτή γίνεται με την αποστολή, προς έκαστο πιστωτή, σημειώματος το οποίο περιέχει ιδίως τις τηρητέες προθεσμίες και τις κυρώσεις που προβλέπονται όσον αφορά τις προθεσμίες αυτές, το όργανο ή την αρχή προς την οποία διενεργείται η αναγγελία των απαιτήσεων και τα λοιπά ληπτέα μέτρα. Το σημείωμα αυτό αναφέρει επίσης κατά πόσον πρέπει να αναγγείλουν την απαίτησή τους οι προνομιούχοι ή οι έχοντες εμπράγματον ασφάλεια πιστωτές.

Άρθρο 41

Περιεχόμενο της αναγγελίας απαιτήσεως

Ο πιστωτής αποστέλλει τυχόν αντίγραφο των αποδεικτικών, και αναφέρει το είδος της απαιτήσεως, την ημερομηνία της γένεσής της, το ύψος της, καθώς και το αν έχει ή μη προνομιούχο χαρακτήρα ή εμπράγματη ασφάλεια, ή εάν υφίσταται επιφύλαξη κυριότητας, και τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της ασφάλειας την οποία επικαλείται.

Άρθρο 42

Γλώσσες

1. Η κατά το άρθρο 40 ενημέρωση πραγματοποιείται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης. Χρησιμοποιείται προς τούτο έντυπο που φέρει, σε όλες τις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον τίτλο «Πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεως. Προσοχή στις προθεσμίες».

2. Ο πιστωτής ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή ή την κατοικία ή την έδρα του σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης, δικαιούται να αναγγείλει την απαίτησή του στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους αυτού, οπότε η αναγγελία της απαιτήσεώς του πρέπει τουλάχιστον να φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεως» στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης. Μπορεί επίσης να υποχρεωθεί να προσκομίσει μετά-

▼B

φραση της αναγγελίας στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 43

Χρονική ισχύς

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που άρχισαν μετά την έναρξη ισχύος του. Οι πράξεις που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, εξακολουθούν να διέπονται από το εφαρμοστέο τη στιγμή που διενεργήθηκαν δίκαιο.

Άρθρο 44

Σχέσεις με συμβάσεις

1. Μετά την έναρξη ισχύος του, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του, στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών, τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσοτέρων από τα κράτη αυτά, και ιδίως:

α) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899·

β) τη σύμβαση μεταξύ Βελγίου και Αυστρίας περί πτωχεύσεως, πτωχευτικού συμβιβασμού και αναστολής πληρωμών (με το πρόσθετο πρωτόκολλο της 13ης Ιουνίου 1973), που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 16 Ιουλίου 1969·

γ) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της πτωχεύσεως και της ισχύος και εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 28 Μαρτίου 1925·

δ) τη συνθήκη μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 25 Μαΐου 1979·

ε) τη σύμβαση μεταξύ Γαλλίας και Αυστρίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της πτώχευσης, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 27 Φεβρουαρίου 1979·

στ) τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας περί εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 3 Ιουνίου 1930·

ζ) τη σύμβαση μεταξύ Ιταλίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 12 Ιουλίου 1977·

η) τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Χάγη, στις 30 Αυγούστου 1962·

θ) τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου περί αμοιβαίας εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών

▼B

και εμπορικών υποθέσεων, και το πρωτόκολλό της, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 2 Μαΐου 1934·

ι) την περί πτωχεύσεως σύμβαση μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας και Ισλανδίας, που υπεγράφη στην Κοπεγχάγη, στις 7 Νοεμβρίου 1933·

ια) την ευρωπαϊκή σύμβαση για ορισμένες διεθνείς πτυχές της πτωχεύσεως, που υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη, στις 5 Ιουνίου 1990·

▼A1

ιβ) τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959·

ιγ) τη συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως διαιτητικών αποφάσεων και διαιτητικών συμβιβασμών για εμπορικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Μαρτίου 1960·

ιδ) τη σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία σε αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960·

ιε) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 24 Σεπτεμβρίου 1971·

ιστ) τη σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων Γιουγκοσλαβίας και Γαλλίας περί της αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971·

ιζ) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ελλάδος·

ιη) τη συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί Νομικής Αρωγής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Κύπρου·

ιθ) τη συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Γαλλίας·

κ) τη συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ιταλίας·

κα) τη συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Λετονίας, Δημοκρατίας της Εσθονίας και Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 11 Νοεμβρίου 1992·

κβ) τη συμφωνία μεταξύ Εσθονίας και Πολωνίας για την παροχή δικαστικής αρωγής και για νομικές σχέσεις σε αστικές, εργατικές και

▼A1

ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998·

κγ) τη συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία, στις 26 Ιανουαρίου 1993·

▼M3

κδ) τη σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων και το Πρωτόκολλό της, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 19 Οκτωβρίου 1972·

κε) τη σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 5 Νοεμβρίου 1974·

κστ) τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976·

κζ) τη συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983·

(κη) τη συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989·

(κθ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Ιουλίου 1994·

(λ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Πολωνίας περί νομικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

▼B

2. Οι συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα, καθόσον αφορά τις διαδικασίες που άρχισαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) σε κάθε κράτος μέλος, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις που προκύπτουν από σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από το κράτος αυτό με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού·

β) στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις και σε υποθέσεις εκκαθάρισης αφερέγγυων εταιρειών που προκύπτουν από συμφωνίες με την Κοινοπολιτεία, οι οποίες ισχύουν κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 45

Τροποποίηση παραρτημάτων

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως, μπορεί να τροποποιήσει τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή πλειόνων από τα μέλη του ή προτάσει της Επιτροπής.

▼B

Άρθρο 46

Έκθεση και προσαρμογή

Όχι αργότερα από την 1η Ιουνίου 2012 και, εν συνεχεία, ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 47

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 31 Μαΐου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

▼M2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Διαδικασίες αφερεγγυότητας του άρθρου 2 στοιχείο α)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

— Vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

▼**M2**

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

— Izlīgums

— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surseance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

▼M2

— Postępowanie układowe

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

A concordata

A reconstituição empresarial

A reestruturação financeira

A gestão controlada

▼M3

ROMÂNIA

— Procedura reorganizării judiciare și a falimentului

▼M2

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Διαδικασίες εκκαθάρισης του άρθρου 2 στοιχείο γ)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Liquidazione coatta amministrativa

— Concordato preventivo con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

▼M2

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

▼M3

ROMÂNIA

— Faliment

▼M2

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Σύνδικοι του άρθρου 2 στοιχείο β)

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик

— Временен синдик

— (Постоянен) синдик

— Служебен синдик

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Správce podstaty

— Předběžný správce

— Vyrovnací správce

— Zvláštní správce

— Zástupce správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

▼M2

— Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και προσωρινός εκκαθαριστής

— Επίσημος παραλήπτης

— Διαχειριστής της πτώχευσης

— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius

— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Manager Speċjali

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surseance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

▼M2

— Besondere Verwalter

— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

▼M3

ROMÂNIA

— Administrator (judiciar)

— Lichidator (judiciar)

▼M2

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare

— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— God man

— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official receiver

— Trustee

— Provisional liquidator

— Judicial factor